

Mariusz Jan Radło

Konkurencyjność Unii Europejskiej - informacja o konferencji

International Journal of Management and Economics 30, 214-216

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Konkurencyjność Unii Europejskiej – informacja o konferencji

Konferencja „European Competitiveness in 2010” została zorganizowana 14 stycznia 2011 r. przez Instytut Gospodarki Światowej SGH we współpracy z Dyrekcją Generalną ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu Komisji Europejskiej (DG Enterprise and Industry). Zaangażowanie Instytutu Gospodarki Światowej w organizację konferencji wynikało m.in. z faktu, że dołączył on niedawno do międzynarodowego konsorcjum instytucji przygotowujących raporty o konkurencyjności UE, publikowane corocznie przez Komisję Europejską. Głównym celem konferencji było dokonanie oceny obecnej pozycji konkurencyjnej Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz przeanalizowanie czynników determinujących tę konkurencyjność. Analiza koncentrowała się w szczególności na wpływie globalnego kryzysu na konkurencyjność, na procesach internacjonalizacji działalności badawczo-rozwojowej i innowacyjnej w UE oraz roli klastrów przemysłowych.

W konferencji wzięli udział przedstawiciele nauki, organizacji biznesowych, administracji oraz mediów. W trakcie konferencji referaty zaprezentowali przedstawiciele Komisji Europejskiej odpowiedzialni za prace nad raportem o konkurencyjności Unii Europejskiej, przedstawiciel WIFO (Austrian Institute of Economic Research) oraz pracownicy naukowcy Instytutu Gospodarki Światowej SGH.

Konferencję w imieniu SGH otworzyła prorektor ds. współpracy z zagranicą prof. Elżbieta Kawecka-Wyrzykowska oraz dziekan Kolegium Gospodarki Światowej prof. Jolanta Mazur, a w imieniu Komisji Europejskiej – dyrektor Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Polsce dr Ewa Synowiec.

W pierwszej części konferencji dr Andrzej Rudka – szef Wydziału Analiz Ekonomicznych w DG Enterprise – scharakteryzował rolę polityki przemysłowej UE we wspieraniu konkurencyjności i przedstawił główne założenia przygotowywanych corocznie raportów o konkurencyjności Unii. Po tej prezentacji dr Michael Peneder – zastępca dyrektora WIFO, pełniący również funkcję szefa konsorcjum instytucji odpowiedzialnych za przygotowywanie materiałów do raportów o konkurencyjności UE – omówił istotę metodologii analizy konkurencyjności, a następnie przedstawił główne tezy najnowszego raportu o konkurencyjności Unii.

Druga część konferencji była poświęcona analizie wpływu ostatniego kryzysu w gospodarce światowej na konkurencyjność krajów Unii Europejskiej. W tej części zostały zaprezentowane trzy referaty. Pierwszy – przygotowany przez dr Jorge Durana Lagunę z DG Enterprise – dotyczył makroekonomicznych konsekwencji globalnej recesji lat 2008–2010 dla gospodarki UE. Mówca wskazał m.in. na potencjalny negatywny wpływ kryzysu na wydajność pracy, wynikający z rosnących niedostosowań podaży do popytu na rynku pracy, odkładania planów inwestycyjnych oraz ograniczania wydatków na badania i rozwój. Wskazał on też na potencjalne pozytywne dla wydajności skutki recesji, a w tym zwiększoną presję na innowacje, ograniczenie zużycia energii czy przyspieszenie zmian strukturalnych w gospodarce.

Z kolei prof. Marzena Anna Weresa – dyrektor Instytutu Gospodarki Światowej SGH – w swojej prezentacji skupiła się na wpływie kryzysu na innowacyjność gospodarki. Wskazała, że kryzys może mieć różnorodny wpływ na działalność innowacyjną przedsiębiorstw, zarówno pozytywny, jak i negatywny. Podkreśliła, że przewaga pozytywnych lub negatywnych konsekwencji kryzysu dla konkurencyjności może też różnić się w zależności od analizowanej gospodarki. Wykazała, że spowolnienie wydatków badawczo-rozwojowych w UE w czasie kryzysu było mniejsze niż w innych gospodarkach ekonomicznej Triady.

Ostatni referat wygłosił dr Mariusz Jan Radło, adiunkt w Instytucie Gospodarki Światowej SGH, który zaprezentował wyniki badania wpływu pomocy publicznej udzielanej w okresie kryzysu 1998–2010 na funkcjonowanie rynku wewnętrznego UE. W swej prezentacji wskazał – opierając się na wynikach badań ekonometrycznych – że szczególnie silne zaburzenia na rynku wewnętrznym mogły wystąpić w związku z pomocą skierowaną do sektora bankowego w niektórych państwach, co z kolei mogło negatywnie wpłynąć na warunki konkurencji na całym rynku wewnętrznym Unii.

Trzecia część była poświęcona umiędzynarodowieniu działalności badawczo-rozwojowej oraz innowacyjności w Unii Europejskiej.

Pierwszy referat w tej części zaprezentował dr Joao Liborio z DG Enterprise, który wskazał na pozytywny wpływ, jaki dla innowacyjności gospodarki mogą mieć wydatki na badania i rozwój, realizowane przez filie korporacji transnarodowych. Powiedział m.in., że wydatki takie uzupełniają środki przeznaczone na B+R pochodzące z innych źródeł, są one też często komplementarne do działalności badawczo-rozwojowej realizowanej w danej gospodarce i pomagają w zmniejszaniu luki rozwojowej, jaka dzieli niektóre sektory gospodarki od najlepszych rozwiązań i technologii stosowanych w świecie. Pomagają one też w uzyskaniu „masy krytycznej” sprzyjającej powstaniu efektów aglomeracji w działalności badawczej, rozwojowej i innowacyjnej. Filie korporacji transnarodowych mogą wspierać transfer i dyfuzję wiedzy i przyczynić się do wzrostu wydajności pracy w gospodarce. Ostatni referat – zaprezentowany przez dr Arkadiusza Kowalskiego, adiunkta w Instytucie Gospodarki Światowej SGH – dotyczył roli klastrów przemysłowych we wspieraniu działalności badawczo-rozwojowej w UE oraz konkluzji,

jakie z tych procesów wynikają dla krajów Europy Środkowej i Wschodniej. W swojej prezentacji mówca wskazał, że rozwój klastrów przemysłowych ma potencjalnie bardzo pozytywny wpływ na stymulowanie procesów innowacyjnych w gospodarkach, ale możliwości te są w bardzo niewielkim stopniu wykorzystane w krajach środkowoeuropejskich, a w szczególności w Polsce. Z zaprezentowanych badań wynikało, że kluczowe znaczenie dla powodzenia inicjatyw klastrowych ma zaangażowanie przemysłu, stymulowanie rzeczywistej współpracy między przedsiębiorstwami a sferą badawczo-rozwojową, aktywna rola instytucji publicznych oraz wspieranie współpracy międzynarodowej realizowanej w ramach klastrów.

Mariusz Jan Radło